

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง รายวิชา SDM452

The teaching and learning by using student-centered for course SDM452

มัทนิน วรมาลา
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2557

หัวข้อวิจัย : การจัดการเรียนการสอนโดยใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง รายวิชา SDM452
ผู้วิจัย : มัทนิน วรมาลา
หน่วยงาน : คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการส่งงานของนักศึกษาที่ใช้การจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง 2) เพื่อศึกษาคุณภาพของงานสรุปปลายเทอมหลังจากใช้การจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางจากกลุ่มนักศึกษาในรายวิชา SDM 452 สาขาออกแบบกราฟิก จำนวน 7 คน โดยใช้เครื่องมือประเมินชั้นเรียน ประกอบด้วย 1) ตารางการส่งงานของนักศึกษาแต่ละคน 2) แบบประเมินการส่งงาน 3) แบบประเมินคุณภาพของงาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีความเคารพกับตารางของแต่ละคนที่กำหนดไว้เอง โดยส่งงานตามเวลาที่กำหนดมากกว่าเทอมก่อน แต่ยังมีปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ที่ทำให้นักศึกษาบางรายที่บางครั้งส่งงานล่าช้า เช่น การส่งงานวิชาอื่นในเวลาใกล้เคียงกัน 2) จากเหตุผลข้อแรกเหตุผลหลักที่ทำให้ให้นักศึกษาส่งงานล่าช้า คือ การทำงานในวิชาปฏิบัติ ซึ่งนักศึกษาเองจะให้ความสำคัญกับวิชาเหล่านั้นมากกว่าวิชาทฤษฎี 3) นักศึกษาที่รับผิดชอบส่งงานครบทุกครั้งจะมีงานสรุปปลายเทอมที่มีคุณภาพตรงตามที่กำหนดไว้

คำสำคัญ : ความรับผิดชอบ, ตรงเวลา, คุณภาพ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

Reserch title : The teaching and learning by using student-centered for course SDM452
Name of researcher : Mattanin Voramala
Name of institution : Faculty of Digital Media, Sripatum University
Year of publication : B.E. 2558

Abstract

This research aims: 1) to study the efficiency of the delivery of student learning by using. Students-centered 2) the quality of work by the end of the semester after teaching by using. Students-centered of a group of students in the field of graphic design course SDM 452 of 7 people using assessment tools include 1) submitting schedules of working for each student 2) evaluate of submitting schedules 3) quality of the work.

The results showed that 1) students with respect to the table, each custom. By submitting any given time over the previous semester. But there are other external factors that make some students sometimes delayed submitting such other subjects in the same time 2) from the first main reason why students of late delivery is to work in practice. Students will focus on those subjects rather than theoretical subjects 3) Students who will be responsible for delivering a full-time job by the end of term quality exactly as prescribed.

Keyword : Responsibility, Timing, Quality

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้เกิดขึ้นจากการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ส่งเสริมให้บุคลากรทำงานวิจัยในชั้นเรียน เพื่อจะได้นำประโยชน์ที่ได้ไปพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน งานวิจัยในชั้นเรียนจัดทำขึ้นให้เหมาะสมตามกลุ่มนักศึกษาที่มีการเรียนในหลักสูตรที่ต่างกัน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมมารับผิดชอบการตรงต่อเวลา และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับคณาจารย์ในการพัฒนาคุณภาพในชั้นเรียนอื่น ๆ ต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านและทางศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอนที่ได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะนำ จนทำให้งานวิจัยชิ้นนี้เสร็จสมบูรณ์ สำหรับผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยคาดว่าจะประโยชน์ต่อผู้สนใจที่จะนำไปเป็นแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น

มัทนิน วรมาลา

ผู้วิจัย

กรกฎาคม 2558

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
สมมติฐาน	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
แนวคิดหรือทฤษฎี	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	9
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	12
ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงสถิติที่ได้รับจากเครื่องมือการประเมินการส่งงาน	12
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงสถิติที่ได้รับจากเครื่องมือการประเมินคุณภาพการส่งงาน	13
ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่ 1 และ 2	14
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	16
บรรณานุกรม	18
ภาคผนวก	19
ประวัติย่อผู้วิจัย	22

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แบบประเมินการส่งงาน	10
ตารางที่ 2 แบบประเมินคุณภาพการส่งงาน	10
ตารางที่ 3 การประเมินการส่งงาน	13
ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินคุณภาพของการส่งงาน	13
ตารางที่ 5 คะแนนที่ได้ของนศ.	14
ตารางที่ 6 กลุ่มของคะแนน	14
ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบการส่งงานย่อยและการประเมินงานสรุป	14

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

วิชา SDM452 สัมมนาจิตทัศน์ เป็นวิชาที่ว่าเรื่องการเขียนโครงการศิลปนิพนธ์ โดยนักศึกษาจะต้องเขียนโครงการควบคู่ไปกับการทำงานสร้างสรรค์หรือออกแบบชิ้นงาน (Art Thesis) เพื่อเป็นหลักฐานทางด้านข้อมูล ซึ่งตัวโครงการจะต้องส่งพร้อมกับการส่งงานเชิงสร้างสรรค์ การตรวจงานจะเป็นการดูความคืบหน้าไปพร้อมกัน โดยจะอธิบายการทำงานและงานสรุปก่อนในช่วงแรกและเป็นการเรียกตรวจความคืบหน้าในครั้งต่อไปจนถึงงานสรุป

ในการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าว พบปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษา คือ นักศึกษามักจะละเลยการเขียน ด้วยเนื่องจากพฤติกรรมของนักศึกษาที่มักจะละเลยการเขียนโครงการควบคู่กันไป จะให้ความสนใจการทำงานสร้างสรรค์หรือออกแบบชิ้นงานมากกว่าและหรือภารกิจส่วนตัวอื่นๆ ซึ่งนักศึกษามักจะมาเร่งทำเอาตอนท้ายเทอมก่อนส่งงานสรุปจึงเกิดปัญหาทำให้ได้งานเขียนโครงการที่ไม่มีคุณภาพ

ตัวผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน กล่าวคือให้นักศึกษาเป็นผู้กำหนดตารางส่งงานของแต่ละตนเองหลังจากที่ได้พบและพูดคุยกันในชั้นเรียนตั้งแต่คาบแรกเพื่อที่จะให้ได้ตารางที่สอดคล้องกับเวลาของนักศึกษาแต่ละคนจากแนวทางดังกล่าว นั้นผู้วิจัยมุ่งหวังจะปรับปรุงการจัดสรรเวลาของนักศึกษา การวางแผนในการทำงาน การตรงต่อเวลา ซึ่งสำคัญมากต่องานสายอาชีพนี้ที่ต้องการความแม่นยำต่อเวลาสูง เพื่อให้สมกับคำว่ามืออาชีพ และให้เห็นถึงผลท้ายสุดของการแบ่งและจัดสรรเวลาที่ดึ้นนั้นย่อมจะทำให้ได้ผลงานที่ดี

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการส่งงานของนักศึกษาที่ใช้การจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง
2. เพื่อศึกษาคุณภาพของงานสรุปปลายเทอมหลังจากใช้การจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง

1.3 คำถามการวิจัย

1. การให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอน จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการส่งงานได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด
2. การส่งงานครบทุกชิ้นจะทำให้งานปลายเทอมมีคุณภาพหรือไม่ อย่างไร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาใช้เวลาส่งงานเองจะส่งงานครบและตรงตามกำหนดเวลา
2. การส่งงานย่อยครบทั้ง 6 ครั้ง จะทำให้ได้งานสรุปปลายเทอมที่มีคุณภาพ

1.5 ตัวแปรของการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอน โดยให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง
ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของการส่งงาน

1.6 ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

- นักศึกษาสาขาการออกแบบกราฟิกในรายวิชา SDM 452 สัมนาดิจิทัล จำนวน 7 คน ในปีการศึกษา 2/2557

เนื้อหาของการวิจัย

- ศึกษาความรับผิดชอบในการส่งงานและคุณภาพของงาน

ระยะเวลา

- ภาคการศึกษา 2/2557

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประสิทธิภาพของการส่งงาน หมายถึง การส่งงานตรงตามเวลา
2. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การให้นักศึกษาเป็นผู้กำหนดการส่งงานด้วยตนเอง
3. คุณภาพของงานสรุปปลายเทอม หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตรวจของงานสรุป

1.8 ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. นักศึกษามีวินัยในการส่งงานมากขึ้น เนื่องจากตัวนักศึกษาเองเป็นผู้ให้สัญญาไว้ตั้งแต่ต้น เห็นว่าการรักษาคำพูดและการรับผิดชอบในงานนั้นส่งผลให้ได้งานตามที่กำหนดวางแผนกันไว้และได้งานตามมาตรฐาน โดยทั้งตัวนศ.ที่ส่งงานครบและส่งงานไม่ครบก็จะเห็นความแตกต่างและเปรียบเทียบกันเองได้

2. จากการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นในลักษณะเดียวกันที่มีการ ส่งงานย่อย ตามระยะก่อนจะรวมเป็นงานสรุปปลายภาค เช่น วิชา SDM453 การออกแบบเพิ่มผลงาน

3. นอกจากนี้ยังเป็นการยืนยันว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางนั้นจะทำให้เกิดการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาแล้วหาทางแก้ปัญหา เพื่อให้สอดคล้องกับนักศึกษาแต่ละกลุ่ม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน โดยให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง สามารถแบ่งผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 : แนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการจัดการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือที่รู้จักในชื่อเดิมว่า การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student centered หรือ Child Centered) (นวลจิตต์ เชาวศิริตพงษ์, 2545)

แนวคิดจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ที่ยอมรับว่าบุคคลหรือผู้เรียนมีความแตกต่างกัน และทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้จัดการเรียนรู้ควรมีความเชื่อพื้นฐานอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. เชื่อว่าทุกคนมีความแตกต่างกัน
2. เชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ได้
3. เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดได้ทุกที่ ทุกเวลา

การจัดการเรียนรู้จึงเป็นการจัดการบรรยากาศ จัดกิจกรรม จัดสื่อ จัดสถานการณ์ ฯลฯ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ ครูจึงมีความจำเป็นที่จะต้องรู้จักผู้เรียนครอบคลุมอย่างรอบด้าน และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปเป็นพื้นฐานการออกแบบหรือวางแผนการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับผู้เรียน สำหรับการจัดการกิจกรรมหรือออกแบบการเรียนรู้ อาจทำให้ได้หลายวิธีการและหลายเทคนิค แต่มีข้อควรคำนึงว่า ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งแต่ละเรื่อง ได้เปิดโอกาสให้กับผู้เรียนในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้เลือกหรือตัดสินใจในเนื้อหาสาระที่สนใจ เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนหรือไม่

2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยได้คิด ได้รวบรวมความรู้และลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองหรือไม่ ซึ่ง ทิศนา ขัมมณี (2543) ได้นำเสนอแนวคิดในการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมและสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติได้ ดังนี้

- 2.1 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีที่ควรช่วยให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย
- 2.2 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีที่ควรช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม
- 2.3 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีที่ควรช่วยให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมทางอารมณ์

การจัดกิจกรรมในขั้นตอนนี้เป็นประเด็นที่มีความสำคัญแต่กลับเป็นจุดอ่อนของการจัดการเรียนการสอนของไทยทุกระดับ เพราะมีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันค่อนข้างน้อย ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนการสอนผู้เรียนยังขาดการฝึกฝนการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิดที่กล่าวถึงข้างต้นสามารถใช้ได้กับการจัดการเรียนการสอนทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพียงแต่ธรรมชาติของเนื้อหาวิชาที่ต่างกันจะมีลักษณะที่เอื้ออำนวยให้ครูออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในจุดเด่นที่ต่างกัน คือ

1. รายวิชาที่มีเนื้อหามุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้กฎเกณฑ์และการนำเอากฎเกณฑ์ที่ประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น วิชาคณิตศาสตร์
 2. รายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้จากการค้นคว้าทดลอง และการอภิปรายโดยใช้หลักเหตุผล เช่น วิชาวิทยาศาสตร์
 3. รายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้รับข้อความที่หลากหลายเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ข้อมูลที่มีลักษณะช่วยให้ออกความคิดเห็นได้ เช่น วิชาสังคมศึกษา
 4. รายวิชาที่ต้องอาศัยการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก เช่น วิชาพลศึกษาและการงานอาชีพ
 5. รายวิชาที่ส่งเสริมความคิดจินตนาการ และการสร้างสุนทรียภาพ เช่น วิชาศิลปะและดนตรี
- ความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มักจะได้ผลการตอบสนองที่ดีจากผู้เรียน แม้จะยังไม่มากในจุดเริ่มต้น แต่เมื่อปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ก็จะสังเกตได้ถึงการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนในทางที่ดีขึ้น ในประเด็นของการออกแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. เจาะแก่นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นประการสำคัญ ใครก็ตามที่เป็นคนสำคัญของเรา เราย่อมมีความรักความปรารถนาดีให้แก่เขา จะคิดจะทำอะไรก็มักจะคิดถึงเขาก่อนคนอื่น และคิดถึงประโยชน์ที่เขาควรจะได้รับ (แหล่งเรียนรู้พัฒนาศักยภาพความเป็นครู, 2552)

เป็นการเปลี่ยนบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการเป็น “ผู้รับ” มาเป็น “ผู้เรียน” และเปลี่ยนบทบาทของครูจาก “ผู้สอน” หรือ “ผู้ถ่ายทอดข้อมูลความรู้” มาเป็น “ผู้จัดประสบการณ์การ

เรียนรู้” ให้ผู้เรียน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงบทบาทนี้เท่ากับเป็นการเปลี่ยนจุดเน้นของการเรียนรู้ว่าอยู่ที่ผู้เรียนมากกว่าอยู่ที่ผู้สอน ดังนั้น ผู้เรียนจึงกลายเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน เพราะบทบาทในการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ

การที่ครูจะจัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ได้ผลดีสูงสุดนั้น ก่อนอื่นต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องว่า “ศูนย์กลาง” นั้นคืออะไร หรือเป็นอย่างไร การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง “การให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ (Center of Attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ” และบทบาทในที่นี้คงไม่ได้หมายถึงบทบาทอื่นใดนอกจากบทบาทในการเรียนรู้

ครูต้องการจะจัดการเรียนการสอน โดยยึดหลัก ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูจะต้องให้โอกาสผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ นั่นมาก ๆ แต่คำว่า “การมีส่วนร่วม” ในที่นี้หมายถึงการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ หรือมีใจจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำ มิใช่เพียงทำไปให้เสร็จภารกิจเท่านั้น ดังนั้น การที่ครูจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมนั้น กิจกรรมนั้นจะต้องมีลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่าง “Active” คือ ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกมีความกระตือรือร้น ตื่นตัว มีความจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำ

แนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีที่ควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย (Physical Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัว พร้อมทั้งจะรับข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ
2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีที่ควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางสติปัญญา (Intellectual Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเคลื่อนไหวทางสติปัญญา หรือพูดง่าย ๆ ว่าเป็นกิจกรรมที่ท้าทายความคิดของผู้เรียน
3. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีที่ควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางสังคม (Social Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่อาศัยอยู่รวมกันเป็นหมู่คณะ ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ
4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางอารมณ์ (Emotional Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดความหมายต่อตนเอง กิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนนั้น มักเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประสบการณ์และความเป็นจริงของผู้เรียน

ตอนที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การเรียนวิชาการเสนาารักษ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคืออะไร

การเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นต้นคิดในเรื่องของการเรียนรู้โดยการกระทำ หรือ Learning by Doing ทฤษฎีนี้เป็นที่ยอมรับทั่วโลก (ชราภรณ์ ชมศรี, 2554)

ซึ่งรูปแบบของการจัดการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ โดยเปลี่ยนบทบาทจาก “ผู้รับ” มาเป็น “ผู้เรียน” และบทบาทของ “ครู” เป็น ผู้ถ่ายทอดข้อมูล มาเป็น “ผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้” ให้ผู้เรียนได้ปรับบทบาทนี้ เท่ากับเป็นการเปลี่ยนจุดการเรียนรู้

การให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง ให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ ต้องพิจารณาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ หากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมากผู้เรียนก็จะรู้มาก และจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีตามมา นอกจากนี้ต้องทำให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น (Active Participation) มีใจจดจ่อ มิใช่เพียงการทำภารกิจให้ผ่านไป

กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้จัดให้สอดคล้องตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถทางปัญญา โดยการบูรณาการคุณธรรม ค่านิยมอันพึงประสงค์ ให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง พัฒนาการกระบวนการคิด วิเคราะห์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจ ด้วยวิธีการที่หลากหลายและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง ทั้งในและนอกห้องเรียน

หลักที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ตรงกับความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนในชั้นเรียนมากที่สุด
3. เน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง หมายถึง สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ในสภาพความเป็นจริง และสืบค้นหาความรู้ด้วยตนเอง
4. เป็นการพึ่งพาตนเอง เพื่อให้เกิดทักษะที่จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ไม่เน้นที่การจดจำเพียงเนื้อหาเพื่อการสอบให้ผ่านไป
5. เน้นการประเมินตนเอง เดิมผู้สอนเป็นผู้ประเมิน
6. เน้นความร่วมมือ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน
7. เน้นรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งอาจจัดได้ทั้งในรูปแบบเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล

แนวคิด 5 ค ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้

1. คั้น คั้นเนื้อหาความรู้จากห้องสมุดจากอินเทอร์เน็ต คู่มือราชการสนาม ระเบียบ คำสั่งต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เรียกว่า “คั้น”
2. คั่ว จากห้องสมุดแล้วก็จดมา บันทึกลงมาหรือถ่ายเอกสารมา คั้นจากอินเทอร์เน็ตมา แล้วก็จดบันทึกมา สิ่งเหล่านี้เรียกว่า “คั่ว”
3. คิด จดมา บันทึกมา ถ่ายเอกสารมา หรือ Download จากอินเทอร์เน็ตแล้ว นำมาคิด นำมาวิเคราะห์ถึงข้อดี ข้อเสีย แล้วคิดรวบรวมและเรียบเรียง เพื่อจะเขียนรายงาน
4. คาย ได้คิดได้วิเคราะห์ได้คิดรวบรวมและเรียบเรียงแล้วก็นำมาเขียนรายงานและนำเสนอหน้าชั้นเรียน สิ่งนี้เรียกว่า “คาย”
5. คณะ ทำงานเป็นกลุ่ม (คณะ) เพื่อคั้น คั่ว คิด คาย ที่กล่าวมาแล้ว การทำงานเป็นกลุ่ม นี้คือการทำงานเป็น “คณะ”

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาสาขาการออกแบบกราฟิกที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา SDM 452 สัมมนาดิจิทัล และเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 7 คน โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม คณะดิจิทัลมีเดีย
2. เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา SDM452 สัมมนาดิจิทัล ปีการศึกษา 2/2557

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอน
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างเครื่องมือวิจัย
4. ทดลองใช้เครื่องมือ
5. เก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปผลและเขียนรายงานการวิจัย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือทางการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ตารางการส่งงานของนักศึกษา – ที่ให้นักศึกษากำหนดเองตอนต้นเพื่อเก็บสถิติการส่งงาน
2. แบบประเมินการส่งงาน – เพื่อประเมินความรับผิดชอบในการส่งงาน
3. แบบประเมินคุณภาพการส่งงาน – เกณฑ์ประเมินคุณภาพการส่งงานสรุป

1. ตารางการส่งงานของนักศึกษาแต่ละคน

ลำดับ	กพ				มีค				เมย			
	1		2		3		4		5		6	
1	6		20		6		20		3		17	
2	13		18		4		18		1		22	
3	6		20		6		20		3		17	
4	6		20		6		20		3		17	
5	6		20		6		20		3		17	
6	9		20		6		20		3		17	
7	6		20		6		20		3		17	

ภาพที่ 1 ตารางการส่งงานของนักศึกษาที่แต่ละคนกำหนดเอง

2. แบบประเมินการส่งงาน

ส่งตรงเวลา	X
ส่งงานช้า	Late
ไม่ส่งงาน	-

ตารางที่ 1 แบบประเมินการส่งงาน

3. แบบประเมินคุณภาพการส่งงาน

คะแนน \ ปัจจัย	รูปแบบถูกต้อง	เนื้อหาครบ	เนื้อหามีการยกตัวอย่าง	มีภาพประกอบดี	ภาพประกอบครบสมบูรณ์
A	✓	✓	✓	✓	✓
B+	✓	✓	✓	✓	-
B	✓	✓	-	✓	✓
C	✓	✓	-	✓	
D/F	ไม่ครบ, ต่ำกว่าเกณฑ์ด้านบน ไม่ว่าจะข้อใดข้อหนึ่ง				

ตารางที่ 2 แบบประเมินคุณภาพการส่งงาน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หลังจากที่ได้พบนักศึกษาในคาบแรก ผู้วิจัยได้อธิบายถึงระบบการเรียนการสอนและการประเมินผลปลายภาคแล้ว ได้ให้นักศึกษาทำตารางการส่งงานมาโดยแบ่งเป็น การส่งงานทั้งหมด 6 ครั้ง ในช่วง 3 เดือนของเทอม 2/2557 โดยแบ่งเป็น 2 สัปดาห์/ครั้ง

2. เนื้อหาทั้งหมดจะอธิบายในคาบแรกของการเรียนการสอน และซ้ำแต่ละหัวข้อที่จะให้ส่งงานในครั้งนั้น ๆ ทุก ๆ ต้นเดือน และกลางเดือน นั้นแปลว่านักศึกษาจะทราบเนื้อหา, ความยาก/ง่าย, ความเยอะ/น้อย ของแต่ละเรื่องตั้งแต่ต้นเทอม ทำให้สามารถวางแผนการทำงานในวิชานี้ร่วมกับการส่งงานของวิชาอื่นล่วงหน้าได้เลย ส่วนการสอนซ้ำอีกทีนั้นเป็นเพียงการกำหนดตัวงานที่แน่นอนที่จะให้นักศึกษาทำส่งเท่านั้น หลังจากการสอน ซึ่งแต่ละครั้งที่ 1-6 นักศึกษามีเวลา 2 อาทิตย์ในการส่งงานตามตารางเวลาที่ได้กำหนดไว้เองแต่แรก

ปล. เนื่องจากในระหว่างเทอมนั้นอาจมีปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ที่ทำให้ตารางเวลาที่นักศึกษากำหนดเองนั้นแปรผันตามไป จึงอนุญาตให้นักศึกษาแจ้งเปลี่ยนแปลงตารางได้ในวันที่สอนซ้ำ ก่อนกำหนดส่งงานในแต่ละครั้งไป แต่ก็ไม่มีนักศึกษาคอนใดแจ้งเปลี่ยนตารางดังกล่าว แต่จะปล่อยให้เลยกำหนดแล้วค่อยตามส่งงานล่าช้าทีหลัง

3. หลังจากทั้ง 6 ครั้งแล้ว นักศึกษาจะต้องนำเนื้อหาทั้งหมดมารวบรวมและสรุปรวมเล่มส่งภายใน 2 สัปดาห์ถัดไปพร้อมกับตามวันที่ผู้วิจัยกำหนดให้เอง และผู้วิจัยทำการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้อธิบายไว้ด้านบนในแบบประเมินคุณภาพการส่งงาน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยนำผลคะแนนที่ได้ในการประเมินคุณภาพการส่งงาน เป็นตัวตั้งและนำสถิติที่ได้จากการประเมินการส่งงาน (ย้อน 6 ครั้ง) มาเปรียบเทียบกันระหว่างนักศึกษาที่ส่งงานครบ ตรงตามเวลาทุกครั้ง และนักศึกษาที่ขาดส่งงาน, ส่งล่าช้า ตามลำดับที่เรียบเรียงไว้ เพื่อวิเคราะห์ว่าการส่งงานย่อยครบและตรงเวลานั้นมีผลกับคุณภาพของงานสรุปมากน้อยเพียงใด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ให้นักศึกษาส่งงานครบทุกชิ้นตรงตามกำหนดเวลา 2) เพื่อให้งานสรุปปลายเทอมมีคุณภาพ จึงได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเชิงสถิติที่ได้รับจากเครื่องมือการประเมินการส่งงาน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเชิงสถิติที่ได้รับจากเครื่องมือการประเมินคุณภาพการส่งงาน

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบจากเครื่องมือการประเมินการส่งงาน

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเชิงสถิติที่ได้รับจากเครื่องมือการประเมินการส่งงาน

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์และเครื่องหมายที่ใช้แทนค่าในสถิติดังนี้

ส่งงานตรงเวลา = X , ส่งงานล่าช้า = L , ขาดส่งงาน = - ในช่องตามตาราง

ตารางด้านล่างนี้คือตารางการกำหนดส่งงานของนักศึกษาแต่ละคนพร้อมทั้งการประเมินการส่งงานย่อยทั้ง 6 ครั้ง ๆ

ลำดับ	กพ				มีค				เมย			
	1		2		3		4		5		6	
1	6	x	20	late	6	x	20	x	3	late	17	late
2	13	-	18	-	4	x	18	x	1	x	22	-
3	6	x	20	x	6	x	20	x	3	x	17	x
4	6	x	20	late	6	x	20	x	3	x	17	late
5	6	x	20	x	6	x	20	x	3	x	17	x
6	9	-	20	x	6	x	20	x	3	x	17	x
7	6	x	20	late	6	x	20	x	3	x	17	x

ภาพที่ 2 ตารางส่งงานย่อยทั้ง 6 ครั้ง

จากตารางด้านบน ผู้วิจัยได้แบ่งการประเมินการส่งงานออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ส่งงานครบทุกชิ้นและตรงเวลา

กลุ่มที่ 2 ส่งงานครบทุกชิ้นแต่ไม่ตรงเวลาบ้าง

กลุ่มที่ 3 ส่งงานไม่ครบตามกำหนด 6 ครั้ง

การส่งงาน	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ	ลำดับที่
ครบ + ตรงเวลา	2	28.5	3, 5
ครบ – มี LATE	3	43	1, 4, 7
ไม่ครบ	2	28.5	2, 6

ตารางที่ 3 การประเมินการส่งงาน

หลังจากนักศึกษาได้รับการจัดการเรียนการสอนที่ใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง โดยเป็นผู้กำหนดตารางส่งงานครบ (หรือร้อยละ 71.5) แต่ก็ยังมีนักศึกษาส่วนมากที่ยังส่งงานล่าช้าอยู่ Late (ร้อยละ 48) ส่วนนักศึกษาที่ส่งงานไม่ครบมีเพียง 2 คนเท่านั้น (ร้อยละ 28)

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลเชิงสถิติที่ได้รับจากเครื่องมือการประเมินคุณภาพการส่งงาน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพของการส่งงาน โดยมีปัจจัยและคะแนนตามตารางด้านล่างนี้

คะแนน	รูปแบบ ถูกต้อง	เนื้อหา ครบ	เนื้อหาครบและ มีการวิเคราะห์ รวมทั้งยกตัวอย่าง	ภาพประกอบ ครบ	ภาพประกอบอธิบาย ได้สอดคล้อง กับเนื้อหา
A	✓	✓	✓	✓	✓
B+	✓	✓	✓	✓	-
B	✓	✓	-	✓	✓
C	✓	✓	-	✓	-
D/F	ไม่ครบ, ต่ำกว่าเกณฑ์ด้านบน ไม่ว่าจะข้อใดข้อหนึ่ง				

ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินคุณภาพของการส่งงาน

เมื่อนำงานสรุปรวมนักศึกษาทั้ง 7 คน ได้นำส่งไปตรวจตามเกณฑ์การให้คะแนนด้านบน จะได้คะแนนดังนี้

ลำดับ	เกรด
1	B
2	C
3	A
4	B
5	B+
6	C
7	B

ตารางที่ 5 คะแนนที่ได้ของนักศึกษา

จากตารางด้านบน ผลของการส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้จะเห็นได้ว่างานสรุปของนักศึกษา อยู่ในเกณฑ์ที่ดีดีมาก B, B+ และ A จำนวน 5 จาก 7 คน (หรือร้อยละ 72) โดยนักศึกษาทุกคนถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานทั้งสิ้น โดยจะสามารถแบ่งกลุ่มของคะแนนได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

หลังจากนั้นแล้วจะสามารถแบ่งกลุ่มของคะแนนได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

เกรด	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ	ลำดับที่
A	1	14	3
B+	1	14	5
B	3	44	1, 4, 7
C	2	28	2, 6
รวม	7	100	

ตารางที่ 6 กลุ่มของคะแนน

ส่วนที่ 3 : การเปรียบเทียบจากเครื่องมือการประเมินการส่งงาน

การประเมินผล		จำนวน นักศึกษา	ร้อยละ	ลำดับที่
ประสิทธิภาพการส่งงาน	คุณภาพงานสรุป รวม			
1. ส่งงานครบ + ตรงเวลา	A	1	14	3
	B+	1	14	5
2. ส่งงานครบ + Late	B	3	44	1, 4, 7
3. ส่งงานไม่ครบ	C	2	28	2, 6
รวม		7	100	

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบการส่งงานย่อยและการประเมินงานสรุป

จากตารางการเปรียบเทียบด้านบนนี้ ผู้วิจัยสามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังกล่าวที่มีความสอดคล้องกัน จะเห็นว่า นักศึกษาที่ส่งงานไม่ครบตามกำหนดจะทำให้งานสรุปปลายภาคมีคุณภาพน้อย ส่วนนักศึกษาที่ส่งงานครบจะมีข้อมูลที่เตรียมไว้แล้วในแต่ละครั้ง แล้วนำมาประกอบกัน เมื่อส่งงานสรุปทำให้ได้งานที่มีคุณภาพในเกณฑ์ดี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการการเรียนการสอนโดยใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ให้นักศึกษาส่งงานครบตามกำหนด 2) ให้ได้งานสรุปปลายเทอมที่มีคุณภาพ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาการออกแบบกราฟิก ในรายวิชา SDM 452 สัปดาห์ที่ 2/2557 จำนวน 7 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ตารางการส่งงานของนักศึกษาแต่ละคน 2) แบบประเมินการส่งงาน 3) แบบประเมินคุณภาพการส่งงาน

สรุปผลการวิจัย

แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้นักศึกษาส่งงานครบตามกำหนด

พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ (จำนวน 5 ใน 7 คน) จะส่งงานครบตามกำหนดและมีความพยายามที่จะส่งงานให้ตรงตามเวลา เป็นข้อพิสูจน์ได้ว่า นักศึกษามีความเคารพและรับผิดชอบในสิ่งที่ตัวเองสัญญาไว้ การเริ่มทำงานเป็นระบบแบบมีการวางแผนเรื่องเวลาเป็นสิ่งสำคัญในการทำงาน ทุกอย่าง

การฝึกให้นักศึกษาเป็นผู้จัดตารางการส่งงานเองทั้ง 6 ครั้ง โดยนักศึกษาจะรู้ตั้งแต่ต้นว่าตนเองมีตารางการทำงานเป็นอย่างไร ทำให้สามารถจัดการกับงานวิชาอื่น ๆ หรือกิจกรรมที่ผ่านเข้ามาในแต่ละเทอมได้ดีกว่าจะกำหนดโดยผู้สอน เนื่องจากนักศึกษาแต่ละคนมีภาระงานอื่น ๆ ที่ต่างกัน ทำให้ตารางเวลาไม่ตรงกัน การจัดตารางเองยังทำให้นักศึกษาได้หัดวางแผนและเคารพการตัดสินใจของตัวเองที่ได้รับมอบหมายไป

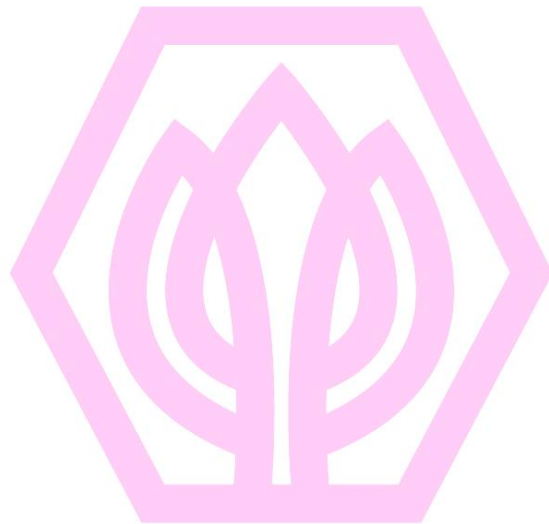
2. เพื่อให้งานสรุปปลายเทอมมีคุณภาพสมบูรณ์

จากผลการวิจัยเป็นการยืนยันสมมติฐานที่กล่าวไว้ว่า การส่งงานย่อยครบทั้ง 6 ครั้งจะทำให้ได้งานสรุปปลายภาคที่มีคุณภาพ เนื่องจากในระหว่างเทอมได้มีการทยอยทำงานในส่วนประกอบต่าง ๆ ไว้แล้ว จึงทำให้ระยะเวลาที่เหลือ 2 อาทิตย์สำหรับส่งงานสรุปทำได้ง่ายและไม่ไปกระทบกับการส่งงานสรุป ซึ่งเป็นวิชาวินิจฉัยของงานวิชาอื่น ๆ ซึ่งโดยปกติแล้วนักศึกษาก็จะสนใจทำงานให้วิชาวินิจฉัยมากกว่า ทำให้งานในวิชาทฤษฎีนั้นไม่มีคุณภาพ

สรุปการให้นักศึกษาวางแผนการส่งงานเอง นอกจากจะทำให้ได้เรียนรู้เรื่องการวางแผน, การตรงต่อเวลาแล้ว ยังทำให้นักศึกษาสามารถจัดการกับงานในวิชาทฤษฎีที่นักศึกษาไม่ชอบ ไม่ถนัดได้ โดยการเก็บสะสมงานทีละเล็กทีละน้อย เข้าใจถึงวิธีการจัดการ การแบ่งการทำงานออกเป็น ส่วน ๆ โดยค่อย ๆ ทำทีละน้อย ในระยะเวลาที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์ผู้สอนต้องเข้าใจถึงพฤติกรรมภาระงานต่าง ๆ ของนักศึกษาที่ตนเองดูแลอยู่ เพื่อจะสามารถประยุกต์การเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนทุกคน
2. การเข้าถึงข้อจำกัดความสามารถในการทำงานของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการวางแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

นวลจิตต์ เขวกีรติพงษ์ (2545) “การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ *Child Center*”
สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2558 www.lms.thaicyberu.go.th

แหล่งเรียนรู้พัฒนาศักยภาพความเป็นครู, (2552) “เจาะแก่น *Child Centered* การสอนที่ยึดผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลาง” สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2558 www.sobkroo.com

จิราภรณ์ ชมศรี (2554) “การเรียนรู้วิชาการเสนาารักษ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง”
สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2558 www.tungsong.com

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก.

ตารางการส่งงานของนักศึกษาที่บันทึกได้ในแต่ละครั้ง

ตารางแรก

ลำดับ	กพ				มีค				เมย			
	1		2		3		4		5		6	
1	6		20		6		20		3		17	
2	13		18		4		18		1		22	
3	6		20		6		20		3		17	
4	6		20		6		20		3		17	
5	6		20		6		20		3		17	
6	9		20		6		20		3		17	
7	6		20		6		20		3		17	

ส่งงานครั้งที่ 1

ลำดับ	กพ				มีค				เมย			
	1		2		3		4		5		6	
1	6	x	20		6		20		3		17	
2	13	-	18		4		18		1		22	
3	6	x	20		6		20		3		17	
4	6	x	20		6		20		3		17	
5	6	x	20		6		20		3		17	
6	9	-	20		6		20		3		17	
7	6	x	20		6		20		3		17	

ส่งงานครั้งที่ 2

ลำดับ	กพ				มีค				เมย			
	1		2		3		4		5		6	
1	6	x	20	late	6		20		3		17	
2	13	-	18	-	4		18		1		22	
3	6	x	20	x	6		20		3		17	
4	6	x	20	late	6		20		3		17	
5	6	x	20	x	6		20		3		17	
6	9	-	20	x	6		20		3		17	
7	6	x	20	late	6		20		3		17	

ส่งงานครั้งที่ 3

ลำดับ	กพ				มีค				เมย			
	1		2		3		4		5		6	
1	6	x	20	late	6	x	20		3		17	
2	13	-	18	-	4	x	18		1		22	
3	6	x	20	x	6	x	20		3		17	
4	6	x	20	late	6	x	20		3		17	
5	6	x	20	x	6	x	20		3		17	
6	9	-	20	x	6	x	20		3		17	
7	6	x	20	late	6	x	20		3		17	

ส่งงานครั้งที่ 4

ลำดับ	กพ				มีค				เมย			
	1		2		3		4		5		6	
1	6	x	20	late	6	x	20	x	3		17	
2	13	-	18	-	4	x	18	x	1		22	
3	6	x	20	x	6	x	20	x	3		17	
4	6	x	20	late	6	x	20	x	3		17	
5	6	x	20	x	6	x	20	x	3		17	
6	9	-	20	x	6	x	20	x	3		17	
7	6	x	20	late	6	x	20	x	3		17	

ส่งงานครั้งที่ 5

ลำดับ	กพ				มีค				เมย			
	1		2		3		4		5		6	
1	6	x	20	late	6	x	20	x	3	late	17	
2	13	-	18	-	4	x	18	x	1	x	22	
3	6	x	20	x	6	x	20	x	3	x	17	
4	6	x	20	late	6	x	20	x	3	x	17	
5	6	x	20	x	6	x	20	x	3	x	17	
6	9	-	20	x	6	x	20	x	3	x	17	
7	6	x	20	late	6	x	20	x	3	x	17	

ส่งงานครั้งที่ 6

ลำดับ	กพ				มีค				เมย			
	1		2		3		4		5		6	
1	6	x	20	late	6	x	20	x	3	late	17	late
2	13	-	18	-	4	x	18	x	1	x	22	-
3	6	x	20	x	6	x	20	x	3	x	17	x
4	6	x	20	late	6	x	20	x	3	x	17	late
5	6	x	20	x	6	x	20	x	3	x	17	x
6	9	-	20	x	6	x	20	x	3	x	17	x
7	6	x	20	late	6	x	20	x	3	x	17	x

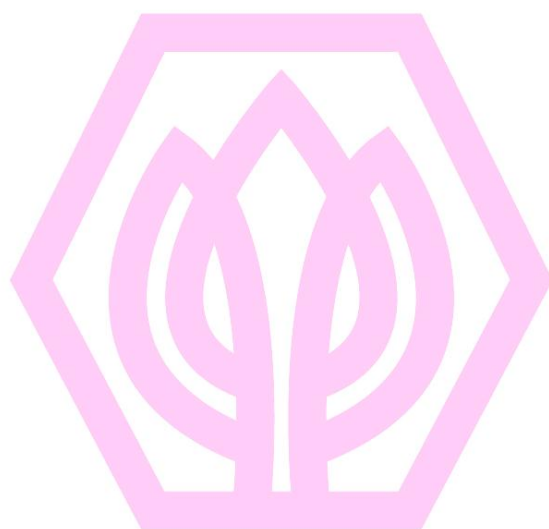

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายมันนิน วรรณมาลา
วัน เดือน ปี เกิด	6 มีนาคม 2522
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	103 ซอยพหลโยธิน 26 จตุจักร กรุงเทพฯ 10900
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาการออกแบบกราฟิก
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	2555 ปริญญาโท Direct Artistique, ESCM, Paris, France 2554 ปริญญาตรี Art Plastique, University Paris 8, France 2552 Diploma Photographic, EFET, Paris, France 2545 ศป.บ. ทัศนศิลป์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY